

הודעה לעיתונות

7.7.2004

בעקבות עתירת עדאלה והמוקד להגנת הפרט: אלוף פיקוד הדרום הקפיא את ההוראה המתנה ביקורי אזרחי ותושבי ישראל הערבים את בני/ות זוגם בעזה בהתחייבות לשהות בה שלושה חודשים במהלכם אסור להיכנס לישראל

***בג"ץ קבע שכל טענותיהם של העותרים שמורות להם, והם יוכלו לשוב לבית
המשפט באם יוחלט על חידוש ההוראה**

בעקבות העתירה שהגישו ארגון עדאלה- המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל והמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, הקפיא אלוף פיקוד הדרום את ההוראה המתנה מתן ו/או הארכת תוקף היתר כניסה לעזה לאזרח/תושב ישראל, לצורך ביקור אצל בן זוגו ו/או ילדיו המתגוררים בעזה, בהתחייבות לשהות בעזה שלושה חודשים רצופים במהלכם לא ישוב לישראל. עוד הודיע אלוף פיקוד הדרום בדיון, כי מעתה כל בקשה להיתר תיבדק באופן פרטני, וכי יערכו בדיקות לגבי עצם הצורך באותה הוראה. בנסיבות אלה בג"ץ לא הכריע בדבר חוקיות הוראת אלוף הפיקוד וקבע שכל טענותיהם של העותרים שמורות להם והם יוכלו לשוב לבית המשפט באם בעקבות בדיקות אלוף הפיקוד יוחלט על חידוש ההוראה.

בנוסף הודיע אלוף הפיקוד בדיון שההיתרים לבני המשפחות החצויות יינתנו גם בעת שמוטל סגר על רצועת עזה.

ההוראה הנ"ל ניתנה לאחרונה ע"י אלוף פיקוד הדרום, במטרה "לצמצם את השימוש במחסום ארז". ארגון עדאלה והמוקד להגנת הפרט פנו ליועץ המשפטי של אלוף פיקוד דרום בדרישה לבטל את ההוראה לאלתר, אך לא נענו.

העתירה הוגשה בשם ארבע משפחות הנפגעות מההוראה החדשה, ובהן אחד מבני הזוג הינו תושב או אזרח ישראל והאחר הינו תושב רצועת עזה.

עו"ד ארנה כהן מעדאלה ועו"ד יוסי וולפסון מהמוקד להגנת הפרט טענו בעתירה, כי הוראה זו פוגעת הלכה למעשה, בעיקר בערבים אזרחי ותושבי ישראל, שכן כידוע שהם אלו אשר נישאים לפלסטינים תושבי רצועת עזה. יודגש, כי ההוראה אינה חלה על אזרחי ותושבי ישראל המבקשים להיכנס לרצועת עזה על מנת לבקר בהתנחלויות. על כן, נטען בעתירה, כי על פי המבחן התוצאתי, המדובר באפליה על בסיס לאום אשר מגיעה כדי פגיעה בכבוד האדם.

כידוע, בין מקצת מאזרחי ותושבי ישראל הערבים לבין תושבי עזה קיימת קרבת משפחה מדרגה ראשונה ובכלל זה בני זוג והורים וילדיהם. החל משנת 1994 אסר אלוף פיקוד הדרום על כניסת ישראלים לשטח רצועת עזה, למעט להתנחלויות או באמצעות היתרים מיוחדים. ההיתרים ניתנו על-ידי אלוף פיקוד הדרום במקרים חריגים ועל-פי קריטריונים שמעולם לא פורסמו, ונעשו צרים יותר ויותר עם השנים.

חריג אחד עקבי היה למדיניות נוקשה זו: כניסתם לעזה של תושבי ואזרחי ישראל הנשואים לתושב/יות עזה, ונוהל הטיפול בהם, המכונה ע"י עובדי אלוף פיקוד הדרום "נוהל משפחות חצויות", המשיך להיות מופעל למעט הפסקות קצרות מעת לעת, גם בתקופות של מתח קשה. אכן, בני המשפחות החצויות נתקלו באינספור קשיים למימוש הזכאות להיכנס לרצועת עזה

ואולם העיקרון לפיו יש לאפשר לבני המשפחות החצויות לקיים חיי משפחה נשמר לאורך השנים.

"כעת," נטען בעתירה, "פוגע המשיב גם בחלקת אלוהים קטנה זו של אלו שכל רצונם הוא להמשיך בשגרת חייהם הקשה ממילא, בהציבו בפניהם את הברירה האכזרית בין משפחתם לארצם, בין פירוד לבין טרנספר".

בעתירה מפורטות ההשלכות הקשות של ההוראה על חייהן של המשפחות החצויות, ובכלל זה משפחות העותרים. כך למשל, כתוצאה מההוראה לא ראה מזה יותר משלושה חודשים, ד"ר אברהים עאשור, אזרח ישראלי המתגורר בבאר שבע, את אשתו וחמשת ילדיו המתגוררים בעזה. בקשתו של ד"ר עאשור לקבל היתר שיאפשר לו להיכנס לעזה על מנת לבקר את משפחתו לא נענתה, ונאמר לו כי כאשר הדבר יתאפשר, מתן ההיתר יותנה בכך שיתחייב לא לשוב לישראל במשך שלושה חודשים. הגב' זולפה חוסיני, אזרחית ישראלית, אשר נאלצת לחלק את חייה בין עזה וחיה לאחר שבקשתה כי ינתן מעמד בישראל לבעלה, שהינו תושב עזה סורבה, נאלצה לחתום על התחייבות שלא לחזור לישראל במשך שלושה חודשים כתנאי לכך שיוארך ההיתר המאפשר לה לשהות עם בעלה וילדיה בעזה.

בעתירה נטען, כי ההוראה החדשה מפלה לרעה באופן בוטה ביותר את תושבי ואזרחי ישראל, הנשואים לתושבי רצועת עזה ו/או שהינם הורים או ילדים של תושבי עזה, בכל הקשור לזכויותיהם החוקתיות לחיי משפחה, לכבוד, לשוויון ולפרטיות, וכן את זכותם החוקתית להיכנס לישראל. העותרים טענו, כי תכליתה של ההוראה הנ"ל אינה ראויה, גורפת ובלתי מידתית. "הפגיעה בנסיבות העניין הינה קשה ביותר", נטען בעתירה, "היא חוצה משפחות, מפרידה בין הורים לילדים קטינים ובין איש לאשתו; היא כופה על בני משפחות אלו בחירות אכזריות ובלתי אנושיות".

[לצפייה בעתירה](#)